

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ως αναγνώστες, αφηνόμαστε στα συναισθήματα που προκαλούν τα μοναχικά βήματα των ηρώων της λογοτεχνίας, οι πόρτες των σπιτιών τους που τρίζουν, η βροχή που χτυπάει στο τζάμι τους, οι ήχοι του δρόμου τους, τα ουρλιαχτά τους, η θάλασσα που μόνιμα σκάει στο ακρογιάλι της ποίησης που τους δημιούργησε έτσι ώστε να μας μοιάζουν. Οι ήρωες των αφηγήσεων γίνονται υπαρκτοί, διότι ανταποκρίνονται στις εικόνες, μέσα στις οποίες τούς φανταζόμαστε να κινούνται, να δρουν και να αλληλοεπιδρούν. Μέσα από τον τρόπο, με τον οποίο αντιλαμβάνονται τις εικόνες αυτές, μάς γίνονται κατανοητά τα συναισθήματά τους, οι μοχλοί, δηλαδή, που τους ενεργοποιούν και μας ενεργοποιούν, προκαλώντας την έκρηξη των δικών μας, ακόμα και των καλά κρυμμένων εικόνων: των αυλών που πλέον δεν υπάρχουν, των πουκαμίσων που μύριζαν καπνό και αγωνία, των λουλουδιών που ζωντάνευαν καπέλα και μπουτονιέρες, των φαγητών που μυρίζουν Κυριακή-μεσημέρι.

Το «έξω» προσλαμβάνεται από τις βασικές αισθήσεις. Όπως και το «μέσα», από τις άλλες αισθήσεις: την αίσθηση του χρόνου πάντα ανάλογη της προσδοκίας και της εγκατάλειψης, την αίσθηση της μοναξιάς, της απώλειας, του ανήκειν, την αίσθηση της ελευθερίας, του φόβου, του κενού. Η αξιοποίηση των αισθήσεων, το ακόνισμά τους επιτρέπουν τη συνειδητοποίηση της κλίμακας, στην οποία εγγράφονται οι ζωές και οι αφηγήσεις μας, οι οποίες δεν αξίζουν χωρίς αισθήσεις, αισθήματα και συναισθήματα.